

Sygnatura akt VIII C 2048/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Tomasz Kalsztein

Protokolant st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko G. N.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 476 zł (czterysta siedemdziesiąt sześć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 203,80 zł (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) od dnia 4 czerwca 2016 roku do dnia 6 listopada 2018 roku oraz od kwoty 272,20 zł (dwieście siedemdziesiąt dwa złote dwadzieścia groszy) od dnia 19 lutego 2018 roku do dnia 6 listopada 2018 roku;
2. oddala powództwo w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 314,25 zł (trzysta czternaście złotych dwadzieścia pięć groszy) za okres od dnia 7 listopada 2018 roku do dnia 23 kwietnia 2019 roku;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2048/18

UZASADNIENIE

W dniu 4 maja 2018 roku powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu G. N. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 476 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od kwoty: 203,80 zł od dnia 4 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 272,20 zł od dnia 19 lutego 2018 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzone pozwem kwoty wynikają z wystawionych wezwań do uiszczenia opłaty dodatkowej oraz opłaty za podróż w związku z podróżowaniem przez pozwanego środkami komunikacji miejskiej bez ważnego biletu. Wysokość opłat została naliczona w oparciu o przepis uchwały nr XXXI/551/12 Rady Miejskiej w Ł. z dnia 25 stycznia 2012 roku w sprawie ustalenia opłat za usługi przewozowe lokalnego transportu zbiorowego Ł.. Pomimo wystawionych wezwań do zapłaty pozwany nie zapłacił dochodzonych kwot. (pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-4)

W dniu 17 maja 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną

wierzytelność wraz z kosztami procesu. Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany zaskarżając go w całości.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 4v, sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 6)

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie przez pozwanego sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie przedmiotowej sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Ł.. (postanowienie k. 8)

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po przekazaniu sprawy z e.p.u. i podtrzymał powództwo w całości. (pismo procesowe powoda k. 11)

Na rozprawie w dniu 19 marca 2019 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił, zawiadomienie doręczono w prawidłowy sposób. Stawił się pozwany, który przyznał, że podróżował bez biletu, jednocześnie wskazując na zapłatę na rzecz powoda kwoty 300 zł. (protokół rozprawy k. 26)

W piśmie procesowym z dnia 2 kwietnia 2019 roku powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 161,75 zł, podtrzymując co do kwoty 314,25 zł wraz należnością odsetkową od dnia 7 listopada 2018 roku do dnia zapłaty i informując o wpłacie przez pozwanego w dniu 6 listopada 2018 roku kwoty 300 zł. Nadto przestawił sposób zaksięgowania wpłaty pozwanego. (pismo procesowe k. 29-30)

W dniu 24 kwietnia 2019 roku do akt sprawy wpłynęło pismo pozwanego zawierającego potwierdzenie uiszczenia w dniu 23 kwietnia 2019 roku na rzecz powoda kwoty 314,24 zł. (pismo k. 31-32)

Na rozprawie w dniu 9 maja 2019 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił, zawiadomienie doręczono w prawidłowy sposób. W imieniu pozwanego nikt się nie stawił, zawiadomienie doręczono w prawidłowy sposób. Stawiła się żona pozwanego – w charakterze publiczności. (protokół rozprawy k. 34)

W piśmie procesowym z dnia 22 maja 2019 roku powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 314,25 zł i jednocześnie podtrzymując żądanie pozwu co do należności odsetkowej za opóźnienie od kwoty 314,25 zł od dnia 7 listopada 2018 roku do dnia 23 kwietnia 2019 oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. (pismo procesowe k. 35-36)

Na rozprawie w dniu 25 czerwca 2019 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił, zawiadomienie doręczono w prawidłowy sposób. W imieniu pozwanego nikt się nie stawił, zawiadomienie doręczono w prawidłowy sposób. Stawiła się żona pozwanego – w charakterze publiczności. (protokół rozprawy k. 42)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 maja 2016 roku pozwany G. N. poprzez zajęcie miejsca w autobusie linii numer (...), zawarł umowę przewozu z (...) Spółką z o.o. w Ł., która wykonywała zadania zlecone przez Gminę Ł. w zakresie lokalnego transportu zbiorowego. W trakcie podróży pozwany został skontrolowany przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że podróżuje on bez biletu, wystawił na pozwanego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, zgodnie z właściwą uchwałą Rady Miejskiej w Ł. oraz przepisami porządkowymi lokalnego transportu zbiorowego w Ł.. Pozwany odmówił podpisania i odbioru wezwania. Następnie pozwany zawarł kolejną umowę przewozu z (...) Spółką z o.o. w Ł., gdy w dniu 19 stycznia 2018 roku podróżował tramwajem linii 9A. Pozwany został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 270 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 2,20 zł. Wszystkie opłaty, o których mowa

wyżej, podlegały uiszczeniu na rzecz powoda w terminie 30 dni, a ich wysokość była zgodna z właściwą uchwałą Rady Miejskiej w Ł. oraz przepisami porządkowymi lokalnego transportu zbiorowego w Ł.. Pozwany odmówił podpisania i odbioru wezwania. (wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej k. 15-16)

Pismem z dnia 7 lipca 2016 roku oraz z dnia 26 marca 2018 powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 206,15 zł oraz kwoty 275,49 zł pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, które to wezwania okazały się jednak bezskuteczne. (ostateczne wezwanie do zapłaty k. 17, k.18)

Pozwany w dniu 6 listopada 2018 roku wpłacił na rzecz powoda kwotę 300 zł. Następnie w dniu 24 kwietnia 2019 roku pozwany dokonał wpłaty kwoty 314,25 zł. Wpłaty te zostały potwierdzone przez powoda, które jednocześnie zaksięgował je w następujący sposób: 90 zł – koszty procesu, 161,75 zł – należność główna, 48,25 zł – należność odsetkowa od kwoty należności głównej. Powód dokonał cofnięcia powództwa bez zrzeczenia się roszczenia kolejno co do kwoty 161,75 zł (podtrzymując powództwo co do kwoty 314,25 zł oraz kosztów postępowania), a następnie co do kwoty 314,25 zł, ostatecznie podtrzymując powództwo co do kwoty należności odsetkowej za opóźnienie od kwoty 314,25 zł za okres od 7 listopada 2018 roku do dnia 23 kwietnia 2019 roku oraz w zakresie kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego. (potwierdzenia wpłat k. 25 i k. 32, pisma powoda k. 29-30 i k. 35)

Wpłacona przez pozwanego na rzecz powoda łączna kwota 614,25 zł – w całości pokryła należną powodowi kwotę należności głównej wraz z odsetkami. (okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, w zakresie po modyfikacji pismami procesowymi pełnomocnika powoda z dnia 2 kwietnia 2019 roku oraz z dnia 22 maja 2019 roku, jest zasadne w części.

Po pierwsze podnieść należy, że strona powodowa – na skutek wpłat dokonanych przez pozwanego w łącznej kwocie 614,25 zł, cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia do kwoty 161,75 zł, a następnie co do kwoty 314,25 zł. Jednocześnie powód podtrzymał powództwo co do żądania co do kwoty należności odsetkowej za opóźnienie od kwoty 314,25 zł za okres od 7 listopada 2018 roku do dnia 23 kwietnia 2019 roku oraz w zakresie kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego.

Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa przez powoda wraz ze zrzeczeniem się roszczenia nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, w której nastąpiło cofnięcie, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W ocenie Sądu bezzasadne było żądanie powoda dotyczące zasądzenia odsetek za opóźnienie od kwoty 314,25 zł za okres od 7 listopada 2018 roku do dnia 23 kwietnia 2019 roku. Pełnomocnikowi umknęła bowiem okoliczność tego rodzaju, iż z prawidłowej kalkulacji wpłat dokonanych przez pozwanego bezspornie wynika, iż pokryły one zarówno kwotę należności głównej, jak i dochodzoną pozwem należność odsetkową. W tym miejscu wypada zauważyć, że powód po pierwszej wpłacie dokonanej przez pozwanego nie był uprawniony do zaliczenia kwoty 90 zł na poczet kosztów procesu, bowiem w dacie dokonania wpłaty (mowa o wpłacie z dn. 6.11.2018 r. w kwocie 300 zł) nie istniało w obrocie prawnym orzeczenie, które nakładałoby na pozwanego obowiązek zapłaty jakichkolwiek kosztów procesu. Uważne rozliczenie kalkulacji wpłat dokonanych przez pozwanego winno zatem prowadzić do następujących wniosków:

a) powód dochodził kwoty 476 zł wraz z należnością odsetkową, która na gruncie niniejszej sprawy wyniosła kwotę 34,63 zł (za okres od dnia 04.06.2016 r. do dnia 6.11.2018 r.), 13,62 zł (za okres od dnia 19.02.2018 r. do dnia 6.11.2018 r.) oraz kwotę 10,12 zł (za okres od dnia 7.11.2018 r. do dnia 23.04.2019 r.), czyli w sumie w.p.s. stanowił kwotę 534,37 zł + koszty procesu;

b) pozwany łącznie wpłacił kwotę 614,25 zł (czyli $614,25 - 534,37 = 79,88$ zł – suma pozostała po wpłacie pozwanego).

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił żądanie powoda w zakresie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 314,25 zł za okres od dnia 7 listopada 2018 roku do dnia 23 kwietnia 2019 roku, orzekając jak w pkt 2 wyroku.

Jedynie na marginesie dodać należy, że podnoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia nie mógł być skutecznie podniesiony, skoro w istocie pozwany zrzekł się możliwości skorzystania z zarzutu przedawnienia, bowiem uznał powództwo poprzez dokonane wpłaty na poczet istniejącej zaległości względem powoda.

Wobec tego, że pozwany zapłacił należność dochodzoną niniejszym pozwem po wytoczeniu powództwa, powodowi należy się od pozwanego zwrot niezbędnych kosztów poniesionych w celu dochodzenia jego praw, do których niewątpliwie należy zaliczyć m.in. wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym (art. 98 § 3 k.p.c.).

Na koszty procesu poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie złożyły się:

30 zł - tytułem opłaty sądowej od pozwu, 90 - zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda z tytułu zastępstwa procesowego w sprawie (§ 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.